

ANA HUANG

*If love had
a price*

IF LOVE 3

Vertaald door Marleen Ziemerink

AMSTERDAM · ANTWERPEN

Hoofdstuk Een

‘Ik betaal je tienduizend dollar om mijn stiefmoeder te neuken.’

Kris’ mondhoeken krulden op toen de groenogige adonis stilstond en zich omdraaide.

Ongeloof, verveling en nieuwsgierigheid stredden om voorrang op zijn knappe gezicht.

Hij had haar het grootste gedeelte van de zomer genegeerd, en dat stond haar niet aan.

Niemand negeerde Kris Carrera.

Maar hij was perfect voor haar plan, dus het was het waard om eventjes aardig te zijn. En met aardig bedoelde ze dat ze zijn ballen niet door zijn keel naar buiten zou trekken en die uit een rijdende auto op de snelweg naar buiten zou gooien.

O, en haar aanbod van tienduizend dollar was natuurlijk ook best leuk. Maar voor de dochter van een van de rijkste mannen van Amerika was tienduizend dollar amper een druppel op een gloeiende plaat.

‘Ik denk dat je me verwart met iemand anders.’ De zwoele stem van de adonis gleed over haar huid. Op het eerste oog leek hij welgemanierd, maar onder de oppervlakte was hij een ruwe bolster. ‘Ik ben geen prostitué.’

Kris’ mondhoeken kropen nog iets verder op. Ze zette een stap dichterbij hem toe, totdat ze dichtbij genoeg stond om al zijn zonovergoten, krullende bruine haren te kunnen tellen en dichtbij genoeg om het vleugje woede in zijn groene ogen te kunnen zien.

Zijn woede was interessant. Ze nam aan dat niemand het prettig vond om voor een prostitué aangezien te worden, maar de manier waarop hij zijn kaken aanspande, toonde aan dat er meer achter zijn boosheid zat.

Als het Kris iets zou kunnen schelen, zou ze er langer over nadenken.

Maar het kon haar niets schelen.

Het enige wat Kris iets kon schelen, was dat haar op geldbeluste, met neptieten bedeelde stiefmoeder op straat zou komen te staan. En meneer de adonis zou haar daarbij gaan helpen.

Hij was exact Gloria's – ook wel bekend als het Stiefmonster – type: gebruind, gespierd en zo knap dat hij wel gefotoshoot moest zijn. Hij kreeg bonuspunten omdat hij zinnen kon maken van meer dan twee woorden, zonder daarbij het woordje *dude* te gebruiken.

Eerlijk gezegd was hij het type van elke heterovrouw, en hij was de perfecte kandidaat voor haar taak. Ze moest hem alleen nog weten te overtuigen.

'Ik had iets duidelijker moeten zijn,' zei Kris poeslief. 'Ik betaal je tienduizend dollar om te doen alsóf je mijn stiefmoeder neukt. Het kan me niet schelen of je daadwerkelijk je lul in haar steekt.'

De adonis barstte in lachen uit en het lage, hese geluid zorgde voor een gek gevoel in haar onderbuik.

Ik hoop niet dat dat broodje van net verkeerd is gevallen, dacht ze.

Als Kris voedselvergiftiging had opgelopen, zou ze het café net zo lang aanklagen tot ze de deuren moesten sluiten. Al zou dat wel jammer zijn, want ze vond het een fijne plek. *Alchemy Café* lag tussen de villa van haar familie in Beverly Hills en haar zomerbaantje als de assistent van Bobbi Rayden, de beste publiciteitsagente in Hollywood. Het was een fijne plek waar ze perfecte lattes schonken en waar je je ogen goed de kost kon geven aan allerlei knappe mensen, de knappe man die voor haar stond *included*.

Ze had geen idee hoe hij heette, dus ze had hem stiekem vernoemd naar de prachtige Griekse god Adonis. Hij was een ober bij *Alchemy*, hoewel ze haar complete vermogen erom durfde te verdedden dat hij probeerde door te breken als acteur of muzikant.

Ze waren tenslotte in LA.

‘Dame, ben je high? Ik kom niet in de buurt van je stiefmoeder, als je er überhaupt al eentje hebt.’ Adonis kneep zijn ogen samen. ‘Als dit voor een of ander grappig tv-programma is, dan verdoe je mijn tijd. Ik doe niet aan reality-tv, zeker niet als ik er geen toestemming voor heb gegeven.’

Kris zette beledigd een stap naar achteren, zowel door het gebruik van het woord dame als door het feit dat hij door zijn eigenwijsheid juist háár tijd aan het verdoen was.

Ze was ook geïrriteerd door het feit dat haar charme helemaal geen vat op hem leek te hebben. Kris besteedde zelden tijd aan flirten of romantiek, maar ze verwachtte dat áls ze een keer haar best deed, mannen toch wel een druppel kwijl uit hun mondhoek moesten wegvegen. Haar grote bruine ogen, volle lippen en kleine figuur met rondingen, inclusief haar natuurlijke cup C, trokken normaal gesproken wel de aandacht van een man.

Maar nee, meneer Adonis hier toonde net zoveel interesse als een kartonnen eunuch.

Irritatie gierde door haar heen.

‘Dit is niet voor een televisieprogramma.’ Alsof Kris ook maar in de buurt wilde komen van zoiets smakeloos als reality-tv. ‘Mijn tijd is kostbaar en ik heb geen zin om die te verdoen door met jou te discussiëren. Dit is mijn aanbod: mijn vader trouwt komende herfst met zijn geldwolf van een verloofde en hij is niet voor rede vatbaar. Daarom moet ik hem bij zijn positieven zien te krijgen. Met andere woorden, ik ga ervoor zorgen dat zij op straat komt te staan met alleen de goedkope kleding aan haar kont die ze droeg toen ze mijn vader verleidde in de bar waar ze toen werkte.’

‘En dat wil je doen door iemand in te huren die je stiefmoeder neukt? Sorry, die doet alsof hij je stiefmoeder neukt? Een vleugje sarcasme klonk door in zijn stem.

‘Hij moet er ook foto’s van nemen.’ Kris haalde haar schouders op. ‘Zodra ze mevrouw Carrera is, zal ze mijn vader bedriegen. Ik behoed hem alleen maar voor een gebroken hart in de toekomst.’

Kris hield van haar vader, ook al was hij altijd zo druk dat ze hem maar een paar weken per jaar zag. Ze wist gewoon dat hij beter kon krijgen dan die roodharige trien.

En niet geheel onbelangrijk, Kris had het Stiefmonster nog steeds niet vergeven voor het feit dat zij haar vader tijdens Kerstmis had weten over te halen om Kris' creditcards in beslag te nemen.

Gelukkig was Roger Carrera snel bijgedraaid toen zijn enige dochter hem wekenlang had genegeerd en had hij haar al haar creditcards teruggegeven, al had ze nu wel een maandelijks li-miet. Maar Kris zou het nooit vergeten.

Ze zou het Gloria betaald zetten.

'Hoe weet je zo zeker dat ze vreemd zal gaan?' De woede was verdwenen en had plaatsgemaakt voor een spottende blik.

Kris somde alle redenen op haar vingers op. 'Eén: hij is twee keer zo oud als zij en ze ziet eruit als Jessica Rabbit, terwijl mijn vader, mijn o zo lieve vader, niet bepaald George Clooney is. Twee: ze heeft nog nooit gehoord van normen en waarden. Drie: afgaande op hoe ze mannen met haar ogen uitkleedt als ze denkt dat niemand kijkt, heeft ze iets met jonge, gespierde, mooie jongens.' Ze liet haar ogen over de goedgevormde lippen, de scherpe kaaklijn en de brede schouders van Adonis glijden. 'Iemand zo als jij.'

Ze was er echter niet echt zeker van dat hij inderdaad een mooie jongen was. Ja, hij was knap, maar hij straalde tegelijkertijd een rauwe, intense mannelijkheid uit. Een soort mannelijkheid die bij de meeste plastic Ken-poppen in LA ver te zoeken was.

Kris kromp inwendig in elkaar bij die laatste gedachte. Ze woonde overduidelijk al te lang in de zogenoemde City of Angels, aangezien haar innerlijke stem verdacht veel leek op die van een verteller uit een of andere slechte romantische komedie.

'Ik voel me gevleid.' En daar was het sarcasme weer. Een vleugje wind speelde met zijn krullende haar. 'Maar het blijft een nee.'

Kris sputterde vol ongeloof. 'Meen je dit nou? Ik heb het over tienduizend dollar. Je hoeft haar niet eens te zoenen. Zorg er ge-

woon voor dat het lijkt alsof je haar neukt. Je bent acteur, toch?’

Zijn wenkbrauwen schoten omhoog. ‘Hoe weet jij dat?’

‘Alsjeblieft, zeg. Dit is LA. Als je een knappe ober bent, is de kans ongeveer vijfentachtig procent dat je acteur wilt worden.’

‘Daar heb je een punt.’ Hij wreef over zijn kaak. ‘Waarom ik? Er zijn zoveel acteurs in LA die staan te springen om een kans als deze.’

‘Zoals ik al zei, jij bent het type van het Stiefmonster.’ Hoewel Kris het nooit zou toegeven, was er iets aan Adonis dat haar intrigeerde. Ze was een vaste klant van Alchemy geworden sinds ze drie weken geleden in LA was aangekomen en hij was het enige mannelijke personeelslid dat haar geen vleugje aandacht had gegeven, behalve als hij langskwam om te vragen of ze nog iets wilde drinken. Dat, en het feit dat hij zojuist tienduizend dollar had afgeslagen – geld dat hij hoogstwaarschijnlijk goed kon gebruiken, als het oude barrel waarin hij was komen aanrijden een aanwijzing was – maakte hem een stukje interessanter dan andere leden van het andere geslacht.

Kris liet haar blik naar het zojuist benoemde oude barrel gaan. Ze kreeg al de kriebels als ze naar de beschadigde verf en ge-deukte deur keek. Het zielige, oude ding had hetzelfde effect op haar als polyester.

‘En zoals ik al zei, ik ben geen hoer,’ antwoordde Adonis zacht.

De lucht tussen hen in knetterde van de spanning en Kris’ nekharen gingen recht overeind staan. Haar zintuigen hadden nog nooit zó op scherp gestaan. Alles viel haar op, van de manier waarop zijn borst op en neer bewoog, tot de helemaal niet onaangename geur van koffie en leer die aan zijn kleren hing.

‘Zo komen we niet verder.’ Kris had moeite om rustig te blijven. ‘Nogmaals, je hoeft niet echt met haar het bed in te duiken. Dit is een acteerklus. Je doet alsof je haar minnaar bent. Verleid haar, zorg dat je haar in een compromitterende positie krijgt, zodat mijn privédetective wat goede foto’s kan schieten en voilà, je bent tienduizend dollar rijker. Het is de makkelijkste baan die je je maar kunt wensen.’

Adonis leunde tegen zijn auto en sloeg zijn armen over elkaar. Met zijn harde blik en onverschillige houding leek hij een beetje op een moderne James Dean, met een vleugje Liam Hemsworth erbij.

‘Voor vijftienduizend dollar zal ik erover nadenken.’

Een gevoel van ongeloof maakte zich van haar meester. ‘Maak je verdomme een grap? Ben je met me aan het onderhandelen?’ Wie dacht die vent wel niet dat hij was? ‘Tienduizend is al hartstikke veel voor wat je ervoor hoeft te doen. Ik zou iedere wannabe-acteur in deze stad voor dat bedrag kunnen inhuren.’

‘Dan doe je dat toch.’ Een pesterige grijns verscheen op zijn gezicht toen ze stil bleef. ‘Als het zo makkelijk was, zou je niet staan bekvechten met een ober op een parkeerplaats.’ Op de een of andere manier slaagde hij erin het woord ‘ober’ als belediging voor Kris uit te spreken, ondanks het feit dat hij zelf de ober was. ‘Dus, wat gaat het worden, prinses?’

Ze knarste met haar tanden. ‘Vijftienduizend, en dan doe je het?’

‘Dan zal ik erover nadenken.’

Kris moest alles op alles zetten om hem geen dreun op zijn neus te geven. Jammer dat ze haar ring van Dior vandaag niet droeg, dan had het pas echt zeer gedaan.

‘Prima.’ Ze was zelf verbaasd dat ze akkoord ging. ‘Geef me je telefoon.’

Zonder een woord te zeggen deed hij wat ze vroeg, wat haar nog meer verbaasde. Ze had verwacht dat hij zou tegenstribbelen, aangezien hij vastbesloten leek om haar leven zo moeilijk mogelijk te maken.

Ze zette haar nummer in zijn contactenlijst en stuurde haarzelf een berichtje via zijn telefoon. ‘Hoe heet je?’

‘Nate.’

Nate. Het paste op een bepaalde manier wel bij hem.

‘Ik ben Kris, met een K,’ zei ze kort, terwijl ze hem zijn telefoon terug gaf. ‘Je hebt achtenveertig uur de tijd om te beslissen. Als ik maandag om vijf uur niets van je heb gehoord, ga ik naar iemand

anders. Iemand die niet zo stom zal zijn om de deal van zijn leven door zijn vingers te laten glippen.'

'Prinses, je zult me echt meer moeten aanbieden wil dit de deal van mijn leven zijn.' Nates blik gleed naar haar lippen, waardoor zijn woorden opeens heel sensueel werden. Een onverwachtse vlaag hitte gierde door Kris' lichaam. Zijn spottende grijns verscheen weer. 'Ik spreek je binnen achtenveertig uur. Of niet.'

Hij stapte in zijn auto en reed weg, waarbij hij een woedende maar ook opgewonden Kris op de parkeerplaats achterliet.